

κι' ἔλ' ἀπὸ σήμερα, λαίε, θερμὰ νὰ μὲ συγχάρης. . .
τοῦτον δ' ἀπαμειβόμενος ὁ γίγας Καλλιόπερης
νενίκηκας νενίκηκας βοῇ φωνῇ μεγάλη, . .
καὶ τὸν Πυρρὸν τὸν Ἄγγελον σφοδρῶς τὸν παραβάλλει
μ' ἐκείνον, ποῦφερε περὶς ἀπὸ τοῦ Μαραθῶνος
τὴν νίκην τὴν κατὰ Περσῶν στήν γῆν τοῦ Παρθενῶνος.

Κι' οἱ τρεῖς οἱ Πέρσαι, Φασουλῆ, κι' οἱ τρεῖς ἀπεσταλμένοι
αὐτὴν τὴν σύγκρισιν τὸν ἄκουσαν νὰ κἀν
ἐπῆραν τὰ θρεμμένα τῶν κι' ἔφυγαν τρομασμένοι
καὶ πᾶνε τὰ συμβαίνοντα νὰ ποῦν στὴν Τεχεράνη.

Φ.—Πολλὰ τραβᾷ κι' ὁ Μαραθῶν, βρὲ Περικλῆ καὶ μένε. . .
ἄν' Ἄγγελο σ' ἐδάπτισαν, ἄν' Ἄγγελο σὲ λένε,
μῆλιν εἶπες νενίκηκα μ' ἐλογικὸν δαυμόνιον
ἀμέσως νίκης ἄγγελον σὲ λένε Μαραθῶνιον.

Π.—Εἶδες τοὺς Πέρσας, Φασουλῆ, τοὺς τρεῖς ἀπεσταλμένους;
Φ.—Ναί, κι' ἔτσι τοὺς ἐμίλησα μετὰ μεγάλου μένους.

Ἡρὸς Πέρσας προσφιλεῖς ὁ λάλος Φασουλῆς.

Ἐκ τῆς Περσίας ἦλθαν τρεῖς Πέρσαι δίχως δῶρα
κινούμερος Σάχης νὰ μᾶς ποῦν πῶς βασιλεύει τώρα,
κι' ἐκάματε πολὺ καλὰ
γιατὶ τὰ δόλιχα μᾶς μαλαὰ
νέα τὰ σκότι' ἐλογιῇ
κι' ὕποψήριον μ' ἴδωκε,
μὰ τᾶτρωγε κι' ἡ συλλογὴ
πῶς εἶναι Σάχης τώρα.

Ἰκεανούς περάσατε κι' ἐκάνατε θυσία
νὰ ληθῇτε χρυσοστόλιστοι μὲς' ἀπὸ τὴν Περσία
ἐδῶ, ποὺ κάνουν ἐλογίαι οἱ Μαραθωνομάχοι,
γὰ νὰ μᾶς ἀνγγεῖλετε τὸν νέο σας τὸν Σάχη.

Μὲς' στ' ἄλλα κράτη τὰ τρανὰ κι' ἐμᾶς δὲν μᾶς ἐχάσατε . . .
δεχθῆτ' εὐχαριστήρια γιὰτὶ μᾶς ἠσυχάσατε,
κι' ἐμαθε καὶ τὸ κράτος μᾶς πῶς Σάχης τὴν ἀνάσσει
κι' εἶπε : καλὸ Θανάση.

Ἦ σεις, ὅπου μᾶς ἦλθατε μ' ἐκεῖνα τὰ τουρμπάνια
κι' ἐμπρὸς εἰς τὴν Κορῶνα μᾶς ἐκάνατε μετάνοια,
κρίμα ποῦ δὲν ἐμείνατε γιὰ μέραις ἐδῶ πέρα
νὰ δῆτε 'λίγη' λευθεριά,
νὰ φᾶτε μία κουμπουριά,
καὶ κάποια τὰ τουρμπάνια σας νὰ τὰ περάση στραῖον,
κι' ἐμπρὸς' στὸν Σάχη σκύδωντας νὰ πῆτε, κουτεντέδες,
πῶς κι' οἱ Ρωμιοὶ τῆς σήμερον Ἑλλήνων εἶναι παῖδες.

Ἦ σεις, ποὺ δὲν μᾶς ἦλθατε μὲ τὰς σεπτὰς κιδάρεις,
ἐδῶ περιπατεῖς ριγῶν
σὺν ἐρέμεται τῶν ἐλογῶν
Ἑλληνοκτόνος' Ἀρκε.

Ἀπὸ τὴν ὥρα τῆς αὐγῆς
σὲ πιάνει κρύα φρίκη,
καὶ σκέπτεσαι προτοῦ νὰ δῇγῃ
νὰ κἀνῃ διαθήκη.

Μπαμ μπουμ εδώ, μπύμ, μπύμ εκεί,
και τρέχει χωροφυλακή,
τρομοκρατία γενική
και κάθε τόσο πανικό.

Ίδτε ! . 'στην Όμοιαν πλανήται τρώμος κρύος
και σε κυττούν Κανίβαλοι των έκλογων άγρίως,
όπου νομίζεις πώς 'στην γην της γαλανής ευδίας
άνθρωποφάγους έφεραν μέσ' από τας Ίνδιες.

'Ακούστε κι' άλλαλαγμούς όξεις και παραφόρους,
μπούμ και στί δρόμο των πλατύ, μπούμ και στί μονοπάτι . .
βλέπετ' έκείνους τούς φρουρούς, αυτούς τούς βαρδιατόρους ;
πέρασαν ήμερόνυχτα χωρίς να κλείσουν μάτι,
γιατ' είναι τώρα βασιλός του νόμου και κυρία
εκείν' ή Συνταγματική των δρομών μαχητορία.

Κρηκα που μ'ες εφύγατε, κι' ήτον άνοσις
τώρα που Σύνταγμα και σετς ζητείτε 'στην Περσία,
ν' άφίστετε την θείαν γην,
των Συνταγμάτων την πηγήν.

'Επρεπε να καθίσετε μαζί μας επί χρόνον,
κι' αν δύο κόκκους είχατε κοινής νομοσύνης
τότε και σετς θα νοιώθατε πώς γατ τὰ κράτη μόνον
άρμυζει τὸ πολίτευμα τῆς νέας Ρωμιοσύνης.

'Ω σετς απόγονοι Περσῶν, μη χάσκοντες κυττάτε,
μόνον μ' αυτό τὸ Σύνταγμα θὰ σὲς γελάσῃ ή Νίκη,
καί τοις συμπατριώταις σας τοὺς λούστρους ἐρωτᾷτε,
ποῦ τὰ παποτρίων τῶν Ρωμίων γαλιζοῦν με θερνίμι.

Τρία Περσῶν, ὦρα καλὴ
καὶ κατεῦδ' ὁ σὲς καλὸ . . ,
ἀκούσετε τὸν Φασουλῆ
κι' ἔλατε μου γαζλό γαζλό.

Καί' στὰς ἀρχαίαις τὰς Αὐλὰς τῶν Σούων κι' Ἐκβατάνων
τὴν τάξιν ἀναγγεῖλατε κλεινῶν ἰοσεφάνων
καί' πῆτε πὼς σὲ κράτος μας ὁ νόμος ἐκτιμᾷται . .
τὸ Σύνταγμα μας πάρετε καὶ νὰ μᾶς βλαστομητᾷτε.

Θὰ τρίζουνε τὰ κόκκαλα δεδικίως τοῦ Δαρείου
καὶ καθένος προπάτορος καὶ κραταιοῦ κυρίου,
σὺν μάθουν ὅτι τὰ πειλὶξ τῶν μαχητῶν ἐκείνων,
ποῦ τόσον ἐπροξένισαν εἰς τὴν Περσίαν θρόνον,
μαζὶ μετ' ἄλλα τρεπικα καὶ τὴν γνωστήν των δρᾶσιν
ἐσυνταγματοποῖησαν καὶ τῶν Περσῶν τὴν πλάσιν.

Κι' ἄλλα πολλὰ μὲν ἡμῶντα μᾶς συγκινοῦν εὐχάριστα,
πῆραν φωτὶ καὶ οἱ μαθηταὶ
γιατ' εἶπαν οἱ Καθηγηταὶ
πὼς δὲν τοὺς δίδουν ἀριστα.

'Στὴν δρᾶσιν τὴν ἐκλογικὴν δὲν στέκουν ἀδρανεῖς
καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς γενεᾶς τῶν καθ' ἡμᾶς γενναίων,
κάνουν συλλαλητήρια μαζὶ τῶν καὶ οἱ γονεῖς
καὶ ὅλοι φωνάζουν ἐν χορῷ κράτος καὶ τῶν γονέων.

Κι' ἄλλα σημεῖα τάξεως σὲς φέρομεν ἀπ' αὐτῶν
καὶ ἄλλο συμβὰν νομοταγῆς θαυμάστε θαυμάσιον,

ἀδικηθέντες μαθηταὶ κι' ἐλέγχους καὶ γραπτὰ
κατέσχισαν ἀτρήνῃ τοῦ στῆθ' Ἀρτας τὸ Γυμνάσιον.

'Ακούτε καὶ στὸν Πειρικῆ φρικτὴ βοὴ καὶ βόγγο,
Δαμάλι, Τσάρος, Τόγγο.

Τέτοια σταυροκουμπήμενος ἀκούς πρωὶ καὶ βράδυ,
ὅπου θαρρετὶ πὼς πολέμουν μετ' Τσάρους οἱ Μικᾶδοι,
καὶ νικητὰς γίνονται καθὼς καὶ τῆς Τσουμίκα
καὶ καταπορφυρόνεται κιτρίνων πόντων κύμα.

Θεοῦλη μου τί μουγραφτὰ σὺν νὰ βογγᾷ βουβάλι,
κι' ὅταν στ' αὐτὰς μου δυνατὰ κανένας συμπολίτης
μοῦ σκούρῃ Τσάρος, Τόγγο, Πῆρ, Δακούραρος, Δαμάλι,
σκουζῶ καὶ ἐγὼ συμβολικῶς : Δαρνί, Δρομοκατῆς.

'Αλλὰ τί σύμπτωσης κι' αὐτῇ, ποῦ κατὶ θὰ σημάινῃ,
πυρολατρῶν ἀπόγονοι νάλθουν ἀπεσταλμένοι
τώρα ποῦ κατακλύθενται καὶ ἐδῶ μετ' ῥητορεία
τῆς ἀλλαγῆς ἀπόστολοι γὰρ τὴν Πυρρολατρεία.

'Αντιλαλοῦν συνθήματα καὶ τὰ βουὰ κι' οἱ βράχοι
καὶ πῦρ ἡλίου κι' ἐκλογὴς θεομάνει τὸ καμίνι,
κι' ὦ ξεῖν ἀγγέλειν τάχιστα τοῖς Πέρσαις καὶ τῷ Σάχη
πὼς πάλιν νέος Διμάχος ὁ παλαιὸς θὰ μείνῃ.

'Ω σετς απόγονοι Περσῶν, ἔλατε στὸ μαζὶ σας,
τὸ Σύνταγμα μας πάρετε τὸ λέω γὰρ καλὸ σας.
"Ὅρα καλὴ . . σὲς ὁμίλῳ πιστὰ καὶ τιμημένα,
αἰ μὴ με λησμονήσετε σὺν πετῇ στὴν Εὐφράτη,
κι' ὀλόγχευο μετ' ἄλλῳ νὰ στείλετε κι' ἐμένα
καθὼς αὐτὸ, ποῦ δώσατε τοῦ Μήτσου τοῦ Μπεράτη.

Φ. — Τέτοια σ' τοὺς Πέρσαις μίλησα, στωμύλοι συμπολίται,
μὰ λένε πὼς κι' ὁ Τσάμπερλαιν ὁ Λόφος, παραιτεῖται.
Ὡς τόσο κάποιος πάντοτε στὰ ξένα θὰ βρεθῇ,
ποῦ θὰ μᾶς μιμηθῇ.

Π. — Φαίνεται πὼς κι' ὁ Τσάμπερλαιν ὁ ἄκουσε, γουρλομᾷται,
τὴν νέαν ἀποχώρησιν τοῦ Κόντε τοῦ Κορφατῆ,
κι' ἄμεσως ἀπεφάσισε καὶ αὐτὸς ν' ἀποχωρήσῃ . .

Φ. — Νὰ ὄρῃ ποῦ θὰ παραιτηθῇ καὶ κάποιος στὸ Παρίσι.

Π. — Ἄλλ' ἤθελα νὰ γινώσκῃ μ' ἄλλα πολλὰ συγχρόνως
ἀν' κι' ὁ γαλιάντης Βασιλεὺς τῆς φίλης Ἀλβιόνος
καλῇ συγχὰ τὸν Τσάμπερλαιν γὰρ γεύμα στὸ Παλάτι
καθὼς καὶ ὁ Κορωνάτος μας τὸν Τζωρτζ τὸν Κορφατῆ,
γιατὶ σὺν πῆς ἀποχωρᾷ παντοῦ σὲ καλοπιάσουν
κι' οἱ Βασιλεῖς ὅπου χωροῦν καὶ γεύματα σοῦ κάνουν.

Φ. — Τρεπάβε κι' ὁ Τσάμπερλαιν καὶ τῶκοφε κουμπούρι.

Π. — Ἀφίσε τὴν Τσάμπερλαιν καὶ πᾶμε στὸ Μερκούρι
κι' ὦ ξεῖν ἀγγέλειν τάχιστα πὼς ἄφισαν οἱ παῖδες
τοῦ φλέγοντος ἡλίου,
κι' οἱ Πυρρολάτραι σίγουρα θὰ φάνε τενεκέδες
κι' ὁ Παππαβασίλειος.

Τὸ λένε χρόνων κόποι καὶ τόσα πράγματα,
τὸ λένε καὶ ἐκλογέων πυκνὰ συντάγματα,
καὶ ντόπια τῆς Ἀθήνας τὸ λένε θεῖματα
πὼς θάβγῃ τὸ Κρανίδι δὲν εἶναι ψέματα.